

MdR, NOS Jazzgeschiedenis 287. Om te beginnen nog één stuk uit de Coleman Hawkins Victor-session van 27 februari 1946. Het aardige is dat hij er zelf niet in soleert, maar dat wat de tenor-saxofoon overlaat aan Allen Eager. Het stuk heet "Allen's alley", en staat op de RCA Victor-dubbel LP in de serie 'Jazz Tribune' No. 52 -enkele maanden geleden uitgebracht- als gemaakt door drummer Denzil Best. Toen Charlie Parker en Dizzy Gillespie dit stuk in Massey Hall speelden, 15 mei 1953, heette het "Wee" met twee e's, en stond op naam van J. Gillespie, op 16 oktober 1956 werd het "We" met een enkele e, en tussen haakjes er achter 'My honey and me' als geschreven door de heren Woods, Sherman, en Tobias - titel van de LP: 'For musicians only' - met Dizzy Gillespie, Sonny Stitt en Stan Getz. De Coleman Hawkins 52nd Street All Stars: "Allen Alley".

plaat 1 Coleman Hawkins 52nd Street All Stars: Allen's alley (Denzil Best)
3/5 - 3:01 - RCA Victor LN 89277 (2)

Charlie Shavers-trompet, Pete Brown-alt, Coleman Hawkins en Allen Eager-tenorsaxofoon, Jimmy Jones-piano, Mary Osborne-gitaar, Al McKibbon-bas, Shelly Manne-drums: "Allen's alley", alias "Wee", Victor opname gemaakt in New York city, 27 februari 1946. Twee programma's geleden hoorden we Lester Young in een AFRS Jubilee Show met "D.B. Blues". Meteen daarna, met dezelfde ritsectie, speelde Coleman Hawkins. Zoals gebruikelijk aangekondigd door die ontstellend dikke MC, Ernie Bubbles Whitman.

plaat 2 Coleman Hawkins Quartet: Body and soul (Heyman, Sour, Green)
A/4 op "Well, just in case... - 4:35 - appl.op pl. gefade -
Musidisc 30 JA 5205

"Body and soul", zijn eigen 'classic' van '39, hier gespeeld bij een Jubilee Show ~~voor~~ ^{voor} American Forces Radio Service in Los Angeles, april 1946, met Kenny Kersey-piano, Billy Hadhött-bas, Shadow Wilson-drums. Diezelfde maand had de Jubilee Show een jam-session en daaruit wil ik u tot slot twee stukken laten horen. Vooral het eerste is interessant -en nogal opwindend- omdat Coleman Hawkins hier opnieuw geconfronteerd wordt met Lester Young. Begin 1934, in de ~~Club~~ ^{Cherry Blossom} Club in Kansas City, deed Hawkins mee aan een jam session. Hij was in K.C. met de Fletcher Henderson Band, en de Kay Cee tenoren hadden hem een warm welkom bereid. Hawkins was DE tenor in jazz, maar niemand kende zijn collegas in de stad van Tom Pendergast.

Een aantal namen is teloor gegaan, maar daar waren Woody Walder, Herschel Evans, Ben Webster en Lester Young. De laatste drie namen Hawkins te pakken - tot vroeg in de morgen probeerde hij ze te overtroeven, moest opgeven, en zijn gloednieuwe Cadillac, waarin hij naar St. Louis reed voor de gig met Fletcher Henderson, gaf hij dermate de sporen dat de niet-ingereden moter in rook opging. We zijn nu 12 jaar later, en voor de veiligheid zit trompettist Buck Clayton tussen Prez en Bean. Maar voor mij klinkt er desondanks iets door van die KC.-killing, in natuurlijk uitgerekend dit stuk: "I got rhythm".

zelfde Jubilee All Stars: I got rhythm (Gershwin)
B/1 - 8:24 - idem

"I got rhythm" met solistisch Lester Young, 36 jaar oud-tenorsaxofoon, Buck Clayton-trompet, Coleman Hawkins, 44 jaar oud-tenorsaxofoon, Irving Ashby-gitaar, Kenny Kersey-piano. Op bas Billy Hadnott, op drums Shadow Wilson. Die volgorde is exact hetzelfde bij "Sweet Georgia Brown".

zelfde Jubilee All Stars: Sweet Georgia Brown (Bernie, Pinkard, Casey)
B/3 - 8:15 - idem

"Sweet Georgia Brown". De 'Jubilee All Stars' in april 1946 voor AFRS in Los Angeles. Buck Clayton-trompet, Lester Young en Coleman Hawkins in deze volgorde-tenorsaxofoon, Kenny Kersey-piano, Irving Ashby-gitaar, Billy Hadnott-bas, Shadow Wilson-drums. Volgende keer gaan we naar het Apollo Theater in Harlem. Dit was NOS Jazzgeschiedenis 287, MdR.

NA 134 653

28:55

open 15.05.85

0 0 0 0 0